ГОД III. ЯМБОЛЪ, 24 ЯНУАРИЙ 1926 ГОД БРОЙ 114

ТРАКИЕЦЪ

седмиченъ вестникъ за обществени и стопанско-икономически новини.

:: УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ. ::

Всичко се изпраща до печатница „Свѣтлина“ – Марангозовъ – Ямболъ.

АБОНАМЕНТЪ: за година 70 лв за 6 месеца 35 лв., за 3 — 20 лева

Отдѣленъ брой 1·50 лева.

ПЛАЩА СЕ: за известия вѣнчание, годежие и именни дни по 50 л., за скръбни — 100 лева

Официални обявления по 1·50 лв на [ ] с. и Сждебнитѣ пристави плащатъ по 0·50 лева на дума.

Търговски — по споразумѣние.

За хроникиране—5 лева на редъ.

Всичко въ предплата.

Ржкописи не се връщатъ.

„БРИТАНИЯ“

ПЛЕТАЧНИ МАШИНИ

въ брой и на изплащане при Ат. Гривовъ — Ямболъ.

4—4

БУРГАСКА ОКРЖЖНА ПОСТОЯННА КОМИСИЯ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 397.

На 10 февруарий т. год. въ канцеларията на Постоянната Комисия, 3 часа следъ обѣдъ, ще се водятъ преговори за отдаване на предприемачъ по доброволно съгласие направата на сгради за ветеринарни амбулатории въ с. с. Михаилово—Сливенско, Пандаклий—Ямболско и Ахлий—Анхиалско.

Първоначални цѣни 160,000 лева за всѣка амбулатория. Залогъ 5%.

Желающитѣ да предприематъ тѣзи строежи, да се явятъ за преговори.

Поемнитѣ условия, плановетѣ и др. книжа могатъ да се видятъ въ Постоянната Комисия.

Гр. Бургасъ, 18 януарий 1926 год

Председатель: А. КОЗАРОВЪ

За Секр.-бирникъ: П. ТОДОРОВЪ

ВЪ СПИРТО-ПИТЕЙНИТѢ СКЛАДОВЕ
на
СТ. ИВ. КАСАБОВЪ & СИНЪ
въ I и II отдѣлъ на града
е пристигналъ чистъ денатуриранъ СПИРТЪ ЗА ГОРЕНЕ при много намалени цени.
На едро по споразумение. 1—3

ТЪРГОВЦИ И ЗАНАЯТЧИИ!

ТЕВТЕРИ всѣкакви голѣмини и видове, отъ най хубава и дебела хартия, съ здрава мѣстна подвързия (докъ и канапъ), ще намѣрите въ

КНИЖАРНИЦА ВАСИЛЪ КРЪСТЕВЪ,

която се е потрудила да задоволи всички вкусове относно тевтери.

Почти всѣкога на складъ държавни тевтери.

ТЕВТЕРИ! ТЕВТЕРИ ТЕВТЕРИ

ПРОДАВА СЕ едно лозе отъ 1000 кютюка въ мѣстностьта «Слѣпия кладенецъ» (гръцкото пжтче), до лозето на Ат. Убуровъ
Справка редакцията на вестника 1—3

ВСѢКИ родитель, който мисли за развитието способноститѣ на своитѣ деца, трѣбва да ги снабди съ гениалната научна игрчка

„МАТАДОРЪ“,

която донася чудесата на техниката въ детската стая.

Въ книжарницата на В. КРЪСТЕВЪ се намиратъ номера отъ «МАТАДОРЪ за всички възрасти.

Пристигнаха

ШЕВНИ МАШИНИ
„ГРИТЦНЕРЪ“
отъ всички видове и за отлична
БРОДЕРИЯ

ПЛЕТАЧНИ МАШИНИ
всички размѣри и нумера

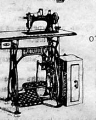

въ складъ и съ бзеплатно
ОБУЧЕНИЕ
Части за гореизброенитѣ винаги въ депозитъ.

Цени подъ конкуренцията.
8—10 ПРИ АНДОНЪ Г. НОЙКОВЪ — ЯМБОЛЪ
срещу хотелъ „Стара Америка“ № 18.

ТЪРГОВЦИ, ЗАНАЯТЧИИ И ДР.

Тефтери луксозни и съ здрава подвързия за новата година ще намѣрите въ новата книжарница на Димитъръ х. Жековъ — Ямболъ. 3—3

Владѣе Счетоводство
(Американско — Английско)

Младъ интелигентенъ момъкъ, желае да завежда търговски книги по 1—2 ч. на день.
За приключване на балансъ е винаги готовъ.
5—5 Справка Редакцията

Платете си абонамента.

РОДНА УМРАЗА.

Имамъ отлично мнение за българския шоколадъ. Нося една превъзходна българска копринена вратовръзка. Нѣкои други произведения на българската едра и дребна индустрия ме възхищаватъ. Радостенъ ще е деньтъ, въ който нашата страна ще се издигне въ индустриално-стопанско отношение до тамъ, щото да може да изготовлява всичко онова, за което до сега — по единъ нещастенъ предразсждъкъ се мислеще, че трѣбва да дойде само отвънъ. Първитѣ стжпки въ това направление — особено изнесеното въ Горно-Орѣховския панаиръ — сж насърдчителни.

Едновременно съ това, не мога обаче да скрия неудоволствието си отъ едно нѣщо.

Имахъ досегъ съ нѣкои български артикули, за които още малко внимателенъ трудъ е билъ необходимъ, за да бждатъ тѣ напълно и достойно завършени за предназначението си. И това «малко», което имъ липсваше, обезценява основниятъ трудъ положенъ за тѣхъ. Истина е, че българския пазарь не може още да задоволи едно съвършенно производство. Но, повечето артикули, които сме произвели, ни навеждатъ на една мисъль, която хвърля сѣнка върху радостьта ни отъ подема на родната индустрия — предизвиканъ особено отъ запрещението на вносътъ. Други малки страни се стремятъ да хвърлятъ на пазаря първокласни стоки, които добиватъ особена свѣтовна реномираность. Задоволително би било, ако намеренията на нашата индустрия се простираха поне до това, да се равнятъ на употрѣбяванитѣ досега отъ насъ чужди произведения.

Но българския производитель се е отнесълъ въ повечето случаи «презъ пръсти» къмъ работата си, като внася въ пазаря недоброкачествена стока. Нека да се пазимъ да виждаме въ недобросъвестностьта една типична българска черта. Единъ американецъ пламено порицаваше навика ни да казваме, по поводъ неуредицитѣ у насъ: «българска работа!» Тоя отчаянъ българофилъ не преставаше да мисли и ни увѣрява въ свѣтлитѣ възможности на българския духъ. Въ тоя навикъ той виждаше лошъ белегъ на собственото ни желание къмъ преображения.

Наистина, жадуваме ли да се видимъ на висотата на една уредена и богата страна, трѣбва физически и сърдечно да подкрепяме всѣко начало за това. Но искаме ли да не оставимъ да повѣхнатъ крилата на българското възраждане, искаме ли да бждемъ не жалки епигони, а въ първитѣ редове на прогреса, както сж много млади и малки държави — трѣбва всѣкога да имаме въ сърдечнитѣ си пристрастия къмъ родното, запазено и едно мѣсто за малко умраза, че още не сме онова, което трѣбва и можемъ да бждемъ.

* * *

Имаме много нѣща да мразимъ у насъ — такива, каквито сж за сега. Казаното за индустрията може да бжде отнесено за повечето области на нашия социаленъ и духовенъ животъ. Бездействие или ерзацъ царуватъ вмѣсто истинско и добросъвестно творчество навсѣкжде. Нормалнитѣ обязаности на културния човѣкъ сж изоставени отъ българина. Тласъкътъ на родното производство дойде не отъ вжтрещно самосъзнание, а отъ ограничението на вноса, поради лошитѣ ни финансови условия.—Движението пъкъ на свободната, незаинтересована култура — благоустройство, урбанизмъ, технически чудеса, музеи, — спи първобитенъ сънь

Богати сме отъ междупартийна, междубългарска умраза, а ни липсва една мъничка, творческа частичка, отъ една велика, заратустрова, умраза къмъ отрицателното и спящото у насъ, — *умраза отъ любовь* да бждемъ все повече и повече онова, което е отредено да бжде осжществено отъ истинския човѣкъ.

К. К.

Жеко Г. Георгиевъ
Доцентъ по минното инжинерство
Гл. инженеръ-инспекторъ по минитѣ.

ПРИРОДНО ЕСТЕСТВЕНИТѢ БОГАТСТВА НА НАШИЯ КРАЙ

БУРГАСКИ КАМЕНОВЖГЛЕНИ МИНИ И МЕДНИ РУДНИЦИ.

Като се ползуваме отъ своето кратковремено пребиване въ родниятъ си градъ, ние даваме своитѣ впечатления и късо описание въ в. «Тракиецъ» отъ обиколката, която направихме въ началото на януарий т. г. по минитѣ на Източна България

Отечеството ни е щедро надарено отъ природата съ голѣми естествени богатства, които нашата красива родна земя крие въ таинственитѣ и заманчиви дълбочини на своитѣ недра. Къмъ тѣзи последнитѣ се отнасятъ находищата на кафявитѣ камени вжглища, разположени въ най-източната та часть на нашиятъ окржгъ, около село Ходжамаръ, не далече отъ гр. Бургасъ.

На това мѣсто сж открити въ Терциернитѣ утаечни планински скали три каменовжглени пласта, които иматъ едно полегато падение на изтокъ отъ 8 до 18 градуса и общо простиране отъ изтокъ на западъ. Общата чиста полезна дебелина на каменовжгленитѣ пластове е около $2^1/_2$ метра и производителностьта имъ отъ 1 кв. м. е равна на 2500 кгр. вжглища. Въ районътъ на това село има три концесии: на дружествата Верига (мини изтокъ) и Бждаще (мина Черно море) и тази на инж. Рашеевъ. Отъ мината Черно Море е извадено въ 1924 г. $40,965^1/_2$ тона вжглища, отъ които е изразходвано за собственитѣ нужди на мината 5%. Въ 1925 г. е извадено около 38 хиляди тона вжглища и разхода за потрѣбноститѣ на предприятието е 4% отъ изваденитѣ вжглища. Мината е добре оборудована съ една 40 метрова вертикална шахта «Св. Георги» съ електрически механически извозъ съ две клѣтки по една рудничка вагонетка. Котелното стопанство има два хоризонтални парни котла по 45 кв. м. повърхность на нагрѣва, отъ които се получва енергия за рудничната електрическа станция.

Рудничната вода се изважда съ две електрически центробежни помпи, които иматъ мотори отъ 10 и 15 P. S.

Освенъ шахтата Св. Георги на мината се прекарва една втора наклонена шахта «София» съ два пжтя и електрическа вжглищноподемна лебедка за изваждането на вагонеткитѣ съ вжглищата. Мината е съединена съ Бургаското пристанище съ една тесноколейна желѣзопжтна линия отъ 16 километра.

Главниятъ консуматоръ на вжглищата се явява държавнитѣ желѣзници до Н.-Загора и Пловдивъ, а тъй сжщо и мѣстнитѣ частни индустриални предприятия и захарната фабрика при ст. Каяли.

Останалитѣ две концесии на д-во Верига и инж. Рашеевъ за сега не работятъ и чакатъ по благоприятно време, когато ще могатъ да се привлекътъ частни отечествени и иностранни капитали.

Спокойното разпространение на вжглищнитѣ пластове, тѣхното намиране въ Айтоско и около Созополъ ни дава основание и право да изкажемъ своето мнение, че тука имаме работа за единъ младъ терциеренъ каменовжгленъ неголѣмъ басейнъ, запаситѣ отъ вжглищата на който съставляватъ само въ предѣлитѣ на концесията на д-во «Бждаще» не по-малко отъ десеть милиона тона. Тѣхното силно смолисто качество и съдържание до 50% летливи вещества — помага на тѣхното легко и хубаво брикетиране и ще даде възможность да се извличатъ отъ тѣхъ много дестилати, като тия, които се получватъ отъ петролното нафтово масло. Близостьта на такива голѣми градове, като Бургасъ и Варна ще помогне на поскорошното инсталиране при мината на една голѣма електрическа централа, която ще консумира пляката и най-долнитѣ качества на вжглищата по-добре, като предварително тѣ сж превърнатъ въ прахообразенъ видъ. Администрацията на мината вече е сключила договоръ съ Бургаската Градска Община за инсталирането на една термическа централа отъ 1000 киловата, която ще даде електричество за освѣтляването на града и енергия за Бургаскитѣ индустриални предприятия и фабрики.

Ние считаме, че въ програмата на развитието на минитѣ на този край трѣбва да се включи устройството на рудничнитѣ сепарации и обогатителни фабрики, а тъй сжщо и на фабрикитѣ за бриетроването на вжглищата, което ще помогне за изнасянето на вжглищата въ странство и консумацията имъ отъ параходитѣ (вижъ нашата статия по този въпросъ въ в. Миръ отъ 30 декември 1925 г.) Освенъ това ще трѣбва да се направи една фабрика за получване на тъй нареченото «течно гориво» отъ дестилатитѣ на вжглищата при температура 450—500 градуса, които ще замѣнятъ часть отъ дестилатитѣ на нафтовото петролно масло, което ще помогне да се намали вноса на тѣзи горивни вещества отъ странство и усили стабилизацията на нашиятъ левъ, като съ това се намалява пасивностьта на търговскиятъ ни балансъ. Държавата ще трѣбва да преправи сжществуващиятъ теснолинеенъ рудниченъ пжть въ държавна желѣзница съ нормална колея и включи всички мини въ общедържавната желѣзнопжтна мрежа.

Отъ руднитѣ мини ние прегледахме и тритѣ медни рудници на акционерното д-во «Плакалница», които се намиратъ при село Мандра, а именно мина «Трудъ» и «Икономовъ» и при върхътъ «Атиа», около с. Св. Никола — мина «Изтокъ». Разработката и изваждането на медната руда се прави отъ нѣколко «жици» и «гнѣзда», които още не сж напълно изучени. Мината «Трудъ» има две вертикални малки шахти съ ржчно

ЛИТЕРАТУРНА СЕДМИЦА.

25 години отъ смъртьта на Оскаръ Уайлдъ.

Краятъ на изтеклата 1925 год отнесе една бележита, но мълчалица 25 годишнина: отъ смъртьта на голѣмия английски естетъ, писатель и гений на живота — Оскаръ Уайлдъ.

Нашето време съ повицитѣ му за „социални“ идеи и изкуство, като че се готви да хвърли плащътъ на забравата върху крайно индивидуалистичния обликъ на Уайлда въ животъ и естетика.

Ако върху парадоксалнитѣ разбирания на Уайлда за личностьта и красотата, може все още да се спори, то онова, което човѣшката история нѣма да може да обезцени, — е величавотрагичния примеръ на неговото вжтрешно преображение. Силата на контраста, по който Уайлдъ слезе отъ царственитѣ висини на фееричния си животъ до низинитѣ на позорътъ — я дълбокото проникновение съ което той обхваща изкупителната жертва на своя разточителенъ гений—правятъ отъ неговата трагедия наистина нѣщо надчовѣшко и пречистващо. Въ неговата следтъмнична изповедь *De profundis* има красиви слова не само на единъ великъ писатель; тая книга е напоена съ трагичната красота на най-финно страдание. Въ всичкитѣ книги на Уайлда има не само красиви въздушни измислици: тѣхнитѣ страници дишатъ доволно етична, вѣчно човѣшка смисъль, която не ще ни позволи да ги забравимъ.

Така и отъ безумното му шествие отъ единия полюсъ на човѣшката сждба — капризниятъ и блестящъ Денди, къмъ другиятъ —свѣтлото подножие на Христа, въ душитѣ на обичащитѣ човѣка ще се запази за винаги спомена за втория, дълбоко етиченъ Уайлдъ.

Въ Ямболъ, Уайлдъ имаше голѣмо множество почитатели. Паметната му вечерь, която се тъкмеше, не можа да се състои поредъ технически причини.

К. Кръстевъ.

чекрѫчено изваждане и отъ тѣхъ е извадено въ 1924 г. $217\frac{1}{2}$ тона, а въ 1925 г. $309\frac{1}{2}$ тона халкозинова медна руда средното съдържание на медьта, на което е била въ 1924 г. 9% и среброто 54 грама на единъ тонъ руда. Мината «Икономовъ» има една штолия — галерия около 180 метра и една вертикална (30) метрова шахта съ механически паренъ извозъ. Силата на рудоподемната парна лебедка е 7 Н. Р. и тя поднима само една клетка съ една рудничпа вагонетка. Мината има единъ вертикаленъ паренъ котелъ съ повърхность на нагрѣването отъ 15 кв. м., който дава пара и за рудничната помпа. Въ 1924 г. е извадено $406\frac{1}{2}$ тона, а въ 1925 г. $669\frac{1}{2}$ тона халкопиритова руда съ средно годишно съдържание на медьта въ 1924 год. 5%, а среброто — 52 грама на единъ тонъ руда. Мината «Изтокъ» се намира на растояние 3 клм. отъ морскиятъ брѣгъ и се разработва съ една штолня — галерия отъ около 180 метра, която върви всичкото време по жицата на медната руда. Въ тази галерия има една стара римска и две нови шахти, която я съединяватъ съ земната повърхность и сега се прокарва по жицата на долу единъ наклоненъ шурфъ — кладенецъ. Въ 1924 г. е извлечено отъ мина Изтокъ 280 тона, а въ 1925 г. $27\frac{1}{2}$ тона мѣдна халкопиритова руда съдържанието на медьта, въ която е било въ 1924 г. 2,84% и сребро — $11\frac{1}{2}$ грама на единъ тонъ руда. Мината има единъ компресоръ за сгъстенъ въздухъ, който е нуженъ за бормашината. Тѣзи три концесии на д-во Плакалница не сж още изучени и тѣхнитѣ рудни находища се нуждаятъ отъ понататъшно подробно проучване.

Всички извадени отъ тѣзи мини руди се изпращатъ на медната фабрика при гара Елисейна, кждето тѣ се претопяватъ въ медна мать съ 50% медь и презъ бургаското пристанище се отправятъ въ Анверсъ. Разбира се, че ако бждащитѣ проучвания дадатъ голѣми запаси на меднитѣ руди, — то тѣхното претопяване ще се извършва около минитѣ, и по такъвъ начинъ, ще се намалятъ разноскитѣ по пренасянето имъ до Елисейна и обратно, което достига до 368—458 л. на единъ тонъ. Близостьта на вжглищата около руднитѣ медни мини ще даде евтина електрическа енергия, което много ще помогне на тѣхното преработване въ мать, а за въ бждаще и въ частна медь и по такъвъ начинъ, ще се разреши въпроса за снабдяването на страната ни съ медь и медни предмети отъ собствено отечествено произхождение.

Ямболъ, Рождество 1926 год.

Михалъ Ивановъ
бившъ председ. на 3-та общ. комисия.

„Где го чукашъ, где се пука".

Посочвайки безумния пжть, въ който е попаднала градската ни управа, игнорирайки не само волята и интереситѣ на гражданството, но даже и повеленията на законитѣ и въ страната ни, цельта на моитѣ статии бѣше главно: да предизвикамъ у съгражданитѣ си по жива заинтересованость къмъ общинскитѣ работи, които, оставени (безъ всѣкаква контрола) въ ржцетѣ на нѣколцина разточителни вѣтрогони, би могли да дойдатъ до онова плачевно положение, до което сж стигнали работитѣ на Варненската и др. градски общ. Отъ друга страна, изнасяйки неуспорими факти, които релефно рисуватъ пагубната имъ, както за частната собственость, тъй сжщо за общинската каса, строителна политика, азъ безъ да ща, станахъ изразитель на справедливото негодувание на една голѣма часть отъ пострадалото ни гражданство. При наличностьта на горното, като естествено следствие се яви обстоятелството, че писаното отъ мене не можеше да бжде приятно на самозабравилитѣ се общинари; нито пъкъ азъ можехъ да стигна до онова морално падение, че обръщайки гръбъ на истината, да сѣдна (предъ очитѣ на цѣлъ градъ) да пиша хвалебни статии, отъ рода на бай Черньовата.

Изтъквайки главно два крупни факта, които сж равносилни на две тежки престжпления за градската ни управа, въ миналитѣ си статии азъ съмъ ги тъй сияно аргументиралъ, че стоятъ като непоколебими обвинители надъ главитѣ на днешнитѣ общинари.

Първото и най-тежко провинение на общинския ни съветъ се състави въ онова флагрантно пренебрежение на чл. 33. отъ Закона за благоустройството, както и въ онова хунско погазване на частната ни собственость. Но за да докажа и този пжть, че не отъ «ненависть и партизанска злоба» я нападамъ, и че ямболската градска управа е, която върши престжпни «глупости», ще цитирамъ едно решение на Административния Сждъ, дето тази висша сждебна инстанция категорично отхвърля решението на общ. ни съветъ по отношение допотопнитѣ оценки на очуждаемитѣ отъ общината имоти на частни лица.

„**Решение № 421**

гр. София, 20. X. 1925 г.
Въ името на Негово Величество Борисъ III
Административния сждъ
. . . .
(следватъ имената на състава и мотивировката на сжда)

РЕШИ:

1. *Отмѣнява решението № 63 отъ 6. VIII. 1924 г. на Ямболския Градски Общ. Съветъ касателно заплащането отчуждаемитѣ имоти на Димитръ Г. Куловъ, отъ сжщия градъ за отварянието улицата крайр Тунджа по ценитѣ отъ 1902 г.*
2. Преписъ отъ настоящето решение да се съобщи на Министра на Вжтрешнитѣ работи за сведение и изпълнение».

(следватъ подписитѣ)

Горецитираното решение вѣроятно не е нито първото, нито пъкъ последното. Такива безъ съмнение има и други, ала въпреки това, днешната ни управа продължава донкихотския си маршъ, като не базари решенията на Административния Сждъ, които, подобно на тия отъ Върх. Касац. Сждъ иматъ меродавность и служатъ като ржководенъ коментаръ по нѣкои неясни пунктове на закона. Тя продължава, въ повечето случаи, да използува незнанието и беднотията на своитѣ граждани и по такъвъ начинъ обсебва на безценица тѣхнитѣ имоти.

Второто провиление съ състои въ *безрасждното прахосване* на скжпата общинска пара за безсмислени строежи, каквито сж днешнитѣ ни хали. Но по въпроса за прахосването ще се повърна въ специална статия, дето ще се опитамъ да направя единъ паралелъ между нѣкогашнитѣ «еднооки» и настоящитѣ *двуоки, ала късогледи* общ. управници.

До тука сж резюмирани мислитѣ ми въ по предишнитѣ статии.

Отъ тѣхъ читательтъ явно схваща, че почитаемата ни общ. управа се намѣри здраво притисната между «бай Михалевия» чукъ и наковалнята и, въ безсилието си да даде едно що годе сносно възражение, отправи цѣлъ потокъ отъ най-арогантни хули по посока на скромната ми личность, съ цель да опръска не само мене, но и цѣлото наше съзнателно гражданство, което неудобрява до днесъ нейнитѣ лудории. Обаче, за щастие, тази своего рода храчка, изхвърлена изъ колонитѣ на оф. общ. органъ, най-недвусмислено се лепна върху челото на самата управа, за да послужи като неопровержимъ атестатъ на духовната ѝ нищета.

Ала, покрай «достойния» езикъ на тази знаменателна «филипика», тя притежава и друга ценность. Между редоветѣ ѝ прозира плачевното положение, въ което е изпадналъ нейния писачъ, провиквайки се, че съ «автомобилъ» да съмъ го гонилъ не бихъ го стигналъ въ строителната му общинска политика. Уви, какво недоразумение! Халюцинациитѣ могатъ винаги да извикатъ подобни оптически измами. И въ болния умъ на Донъ Кихота нѣкога вѣтърнитѣ мелници се очертаха като страшни и непримирими врагове. А тъй като все още не е изчезнала донкихотщината, днесъ въ сжщность ний сме съвременници на нашия Донъ Кихотъ, който възседналъ мършавата си Росинанда и въоржженъ съ канджитѣ и топоритѣ на пожарната ни команда, води безпощадна и непримирима война не само съ ямболскитѣ граждани, но и съ невиннитѣ зелки и пиперки на зеленчуковитѣ градини. И задъ него, средъ облаци прахъ, щастливо се очертава пригладената фигура на вѣрния му оржженосецъ — нашенския Санчо Панчо — единъ отъ «традиционнитѣ» представители на нашата интелегенция, въ чийто глава блуждаятъ планове за «велики» строежи и кроежи, но който за жалость презъ цѣлия си животъ не е научилъ нищо друго, освенъ една фраза: «весела поща и бой съ конфети».

Редакцията *е принудена да съобщи на читателитѣ си, че тя не взима страна по повдигани въпроси и отговори, на които е дала «търпеливитѣ» си колони подъ отдѣлна рубрика за цельта.*

ИЗЪ ЯМБОЛСКО.

с. Башалий.

Следъ Балканската война, презъ която загинаха не малко герои — наши съселяни — се породи идеята да издигнемъ единъ макаръ и скроменъ паметникъ за увѣковѣчаване подвизитѣ и паметьта имъ, който сжщевременно да сочи на иднитѣ поколения, че ние, съвременницитѣ имъ, сме ценили тѣхния беззаветенъ героизъмъ и борчески духъ.

За цельта бѣ избранъ комитетъ, въ който влѣзоха: тогавашния кметъ, свещеника и др. До колкото знаемъ, събрана е известна сума, която и до сега не е преведена въ известность за селенитѣ. Ние желаемъ въпросния комитетъ да се отчете чрезъ печата или по другъ начинъ, за да знае обществото, каква е дейностьта му.

Ако това не се направи, запазваме си правото да се изкажемъ по-обстойно, като изнесемъ и имена".

Селенинъ.

Печатница «Свѣтлина» Ямболъ
№ 80 — 1926 година.

ХРОНИКА.

Умоляватъ се г-да абонатитѣ отъ града да изплатятъ абонамента си на младежа, който имъ поднася квитанции само за изтеклото време

Ямболската дружба въ София устроила на 18 т. м. вечерь — забава за членоветѣ си. При съдействието на изпратенитѣ отъ тукъ дамаджани съ натурално ямболско вино, забавата, при най-задушевна обстановка, е продължила до късно. Държани сж речи отъ г. Хр. Вълевъ, директоръ на графическото училище и др.

Днесъ, 24 т. м., Демократическиятъ Сговоръ урежда въ цѣла България около 200 събрания. Въ бургаски окржгъ сж уредени 25. Въ Ямболъ ще говори народния представитель, г. Н. Чирпанлиевъ.

На вечеринката на женското дружество е намѣренъ единъ пръстенъ. Загубилия го да го потърси отъ председателката на дружеството.

Нуждата отъ повече пощенски кутии се чувства отдавна. Града не е малъкъ, та да сж достатъчни нѣколкото такива Граждани не само отъ покрайнинитѣ на града, но и отъ центъра, ни се оплакватъ отъ тая осжждица.

Вѣрваме, че тоя, отъ когото зависи премахването на тая неуредица, ще направи необходимото.

Читалищни Читалищното настоятелство се намира предъ решителната фаза на осжществяване дългогодишния си блѣнъ: построяването на модерна читалищна сграда. Специална комисия ще обходи учрежденията и г. г. търговцитѣ, на които сж оставени фондови марки за пласиране, за да се ориентира по продажбата имъ.

Поканватъ се отново гражданитѣ да не отказватъ предлаганитѣ имъ марки. Даваното по малко не се усѣща, а капка по капка — става виръ.

На 6 того Негово Високопреподобие Архимандритъ Паисий, игумена на Бачковския монастиръ, е отпразднувалъ 30 годишното си монашество. По случай 20 годишнината отъ произвеждането му въ архимандритски чинъ, въ Станимака е избранъ комитетъ, който при специална програма на 28 февруарий т. г. ще отпраздува 30 годишния юбилей, въ знакъ на отплата за заслугитѣ му за духовното и материално разбогатяване на светата обитель.

Въ София се е състояла сбирка на вегетарианскитѣ гостилници и сдружения, която е дала за резултатъ образуването на вегетариански кооперативенъ съюзъ въ цѣла България.

Мѣстното вегетарианско дружество е взело участие съ единъ делегатъ.

Основано е въ Ямболъ културно дружество за борба противъ поетитѣ, като паразити на активното човѣчество. Това куриозно дружество щѣло да излѣзе наскоро съ манифестъ на своитѣ идеи. И Ямболъ може да ражда оригинални нѣща.

Презъ 1924 год. у насъ е произведено 1 килограмъ и 520 грама злато, главно отъ концесията „Златно руно". Полагатъ се усилия производството да се увеличи.

Споредъ официалнитѣ сведения на Дирекцията на Народното Здраве, въ града ни има 10 лѣкари и 2 лѣкарки.

Платото на нормалната желѣзопжтна линия Ямболъ — Елхово е привършено. На пролѣть ще почне поставянето на релситѣ.

Софийската преса разпространи слуха и въ последствие го опроверга, че досегашниятъ околийски началникъ г. Кючуковъ е смѣненъ съ г. Д. Милковъ.

Инвалиди отъ Ямболъ и Сливенъ сж основали подвижна книжарница „Български инвалидъ", която ще има за цель да разпространява националистична литература между народа

Граждани ни се оплакватъ, че до градинския мостъ, поради липсата на електрическа лампа, нощно време едва се минава.

Температурата на 10 т. м. въ града е била 19 градуса Целзия подъ нулата. (м. с.).

Въ бургаски окржгъ има около 190 километра желѣзо пжтна линия, отъ която около 60 километра е тѣснолейна.

Кражба на дѣла отъ архивитѣ на Ямболския Окр. Сждъ и I Мирово сждилище бѣ констатирана преди време. Отъ предприетитѣ издирвания се установи, че виновници сж регистратора на окржж. сждъ и П. А. Крайчевъ отъ I во сждилище.

Последнитѣ сж арестувани.

Граждани отъ новия кварталъ къмъ болницата и лагера сж подали колективна молба до общината, съ която молятъ да отбиятъ временната си трудова повинность на пролѣть въ квартала си, та по тоя начинъ се отърватъ отъ непроходимата каль, особено зимно време по улица „Преславска".

Надяваме се, че молбата имъ ще бжде удовлетворена.

Отъ томболото на женското д-во „Развитие", теглено на 16 того, печелятъ следнитѣ билети: №№ 6, 7, 17 20, 22, 38, 42, 64, 70, 100, 101, 120, 138, 139, 158, 159, 167, 174, 205, 216 224, 225, 263, 309, 350, 358, 365, 384, 385, 437, 438, 451, 466, 478, 494, 504, 518, 558, 592, 599, 609, 620, 642, 675, 689, 700, 731, 749, 775, 795.

Печелившитѣ предмети могатъ да се получатъ отъ председателката на дружеството.

СПИСЪКЪ № 2

На гражданитѣ дарители на пари и вещи за бѣжанцитѣ.

А. Вещи.

Петръ Тоневъ, Димитръ П. Грънчаровъ, Петръ Митровъ, Петръ х. Жековъ, „Х", Паско Куловъ, Католическата църква, „Х", Димитръ Ивановъ, Панайотъ Султановъ, Атанасъ Гривовъ, Богданъ К. Сарайдаровъ, Пенко Г. Аладжовъ, Ради Неновъ, Ив. Велчевъ, Пенка Кир. Минкова, Донка Велева, Стоянъ Вълчановъ, Христо Авджиевъ, Ив. Ник. Половъ, Дончо Димитровъ, Д-ръ Ив. Байчевъ, Стоянъ Митевъ, Сотиръ Воденичаровъ, Ив. Ибришимовъ, Бохоръ Ескинази, Атанасъ Убуровъ, Юрданъ Пенковъ, Марчо В. Бъчваровъ, Юрданъ Ив. Тановъ.

Б. Пари.

Ямбол. Поп. Банка допъл. 1000 л.

По 500 лева:

Подофиц. благ. д-во „Победа" Панайотъ х. Ст. Гърдевъ, Юрд Ивановъ & Ж. Шиваровъ, Иванъ Даевъ, Г-жа Шишманъ Добрева

Андонъ Г. Нойковъ 400 лв.

Рускитѣ емигранти въ града 245 л.

По 200 лева:

Шишманъ Добревъ & С-ие, Юр Г. Джукеловъ, Д-ръ З. Паскалевъ, Синове М. Д. Кордова, Братя Рашеви, Г. Иванакевъ & К. Данилчевъ, Василъ М. Вълчановъ & С-ие Пеньо Г. Пенчевъ, Братя Гюлеви, Георги Др. Миновъ.

По 150 лева;

Стефанъ Пѣевъ & С-ие
Иомтовъ Аврамовъ

По 100 лева:

Братя Папазови, Стоянъ Касабовъ и Синъ & С-ие, Димитъръ Куловъ, Братя Вълкови, Тодоръ Илковъ, Коста Димитровъ, Паско х. Колевъ, Пани С. Моичевъ, Ив Г. Куруджиевъ.

Въ идущия брой на вестника ще продължатъ имената на осталалитѣ дарители.

Отъ клона „Червенъ Кръстъ".

РЕКЛАМИРАЙТЕ ВЪ „ТРАКИЕЦЪ".

КИНО, ТЕАТРЪ И КОНЦЕРТИ

Радио-концертъ въ Ямболъ.

Мѣстното телеграфо-пощенско дружество ще уреди на 10 февруарий въ читалище „Съгласие" първия концертъ съ безжиченъ телефонъ отъ музикални нумера, изпълнявани въ европейски концертни зали.

Киното отъ известно време подбира добре програмата си.

Днесъ играе „Загазилитѣ пжтешественяци — Крачунъ и Малчо", а на 25, 26 и 27 того — „Нанукъ Ескимоса".

СВОБОДНИ ЧАСОВЕ.

За изборната борба всички се готвятъ. 14 II. ще покаже кои сж жаднитѣ да седнатъ на общинската зелена маса и заработятъ за благото на градъ и гражданство. Вземать се мѣрки отъ всѣка партия да влѣзе съ представители въ тоя малъкъ парламентъ, за да „твори". Пакъ ще се хаби мастило, хартия, чупятъ пера, изливатъ хвалби хули, критика и пр.

Всички пакъ ще завиждатъ на печатаритѣ, че тѣ първомъ сж избиранитѣ, а избирателя не знае че отъ 7 години нацапаното отъ машинитѣ по разноцвѣтнитѣ карти, не всичко е заплатено, че тоя трудъ и материалъ — частно за нашия градъ — се прехвърля, за нѣкои само отъ горнитѣ атлети, всѣка година отъ тетеръ въ тетеръ, като инвентарна стойность. Че бюлетинтаа — тоя патронъ отъ партийната картечница — е вземенъ на вересия или недоплатенъ — само авансиранъ.

Потърквамъ ржце, чеша се по вратъ. Хж-ж, сега ги прекарахме, тоя пжть не ще ня избегнатъ — нѣма да се ходи по сждилища, нѣма да ги канимъ чрезъ вестника. Браво, г-нъ мин. председательо, съ жеста да станатъ изборитѣ — и ние ще прокопсаме — само дано не както до сега, па и власть и опозиция ще си премѣри сили и работа за газетаджиитѣ ще има, а още повече за партийнитѣ.

Въ тѣхъ ще четемъ, че въ всѣка паланка, която не подозираме, че е сжществувала, гласоветѣ сж увеличени, нови борци се нареждатъ подъ „свѣтлото знаме на . . „нашата партия".

Ще чака гражданството отъ избранницитѣ си бистра вода да рукне, кальта да се вдигне.

СПОРТЪ И ТУРИЗЪМЪ.

Извънредния конгресъ на Ю. Т. С. се е състоялъ на 10 и 11 т. м. Билъ е посетенъ отъ около 600 души. Отъ „Тунджа" сж присжтствували 10 души, отъ които 4 делегати и 2 делегатки.

Застжпваното отъ „Тунджа" становище по новиятъ уставъ съ нѣкои изключения е възприето.

Конгресътъ е билъ много оживенъ. За въ бждаще ще има зимни конгреси и лѣтни излетни събори. Редовния конгресъ ще се състои въ Кюстендилъ, а събора въ Варна.

Излетницитѣ отъ „Тунджа" сж предприели следъ конгреса излетъ до Казанлъкъ. Клоновиятъ секретарь Л. Брънековъ е билъ избранъ за секретарь на конгреса.

Сп. кл. „Левски" отъ града ни е събралъ чрезъ коледния си хоръ 8,000 лева. Сжщия клубъ притежава канцелария.

Г-нъ Радоновъ — членъ на клонъ „Кабиле" — е издалъ много хубавъ албумъ отъ снимки изъ Пиринъ, който намира добъръ пласментъ всредъ туристскитѣ срѣди.

Бившия секретарь на кл. „Тунджа" отъ Ю. Т. С. — П. Вълчановъ е починалъ на 8 т. м. Той е билъ единъ отъ дейнитѣ клонови членове и юношитѣ туристи не могатъ освенъ да скърбятъ за загубата, която претърпяватъ въ неговото лице.

Т. Брънековъ.

ИЗЪ АЛПИТѢ.

- ПЖТОПИСИ -

10

Сме пакъ вънъ отъ тѣсната пжтека. Тукъ като че ли съ усмивка ни гледа — ние не се поддадохме, сатаната не можа да ни плени! Минутитѣ до влака съзцатѣ, но намалени — тичаме измокрени отъ ручката въ Парихахламъ вода. Околнитѣ ни питатъ дали не правимъ надбѣгване. Клатимъ утвърдително глава — нѣмаме време за обясняване Още малко и сме предъ странноприемницата. Другаритѣ сж заминали за гарата. За 59 минути взехме пжть равенъ на 8 клм. и сега само да се настанимъ въ влака — ще се починимъ добре! Другаритѣ не ни вѣрватъ и само мокритѣ дрехи ги увѣряватъ въ нашия несъмненъ героизмъ.

Гледкитѣ бѣха тъй възхитителни и прелестни, а грандиозностьта на великолепнитѣ панорами и перспективи тъй пленителна! Почти билъ се увлекълъ да кажа: неземна! Нека още се намиратъ хора които осжждатъ туристиката и моднитѣ увлечения; за културния човѣкъ общението съ природата ще бжде всѣкога жизненъ елементъ. Туризмътъ облагородява; земното кълбо става въ такива часове алтаръ и за най голѣмия атеистъ. Бродейки изъ земнитѣ чудеса, неговото сърце се пренася отъ низинитѣ на всекидневието и нахлува въ сферитѣ на божественото. Самотнитѣ скитания сж за хора съ тежка умствена работа великъ отдушникъ — който веднажъ намери време да замѣни работния кабинетъ, лабораторията или изследванията си съ нѣколко часова възвишена самота изъ високитѣ планини, него винаги го тегли момческа сила къмъ снѣжнитѣ принебни върхове!

Четвъртокласния вагонъ кънти отъ пѣсни и закачки. Влака ни носи въ звѣздната нощь. Следъ нѣколко часа стигаме Мюнхенъ. Грамадната гара е осеяна съ разноцвѣтни свѣтлини, които създаватъ въ унисонъ съ звѣздитѣ, празднична фееричность. Отиваме въ спалнитѣ на д-вото за покровителствуване на младежкитѣ пжтувания. Тука като че ли гостоприемството е по-голѣмо отъ колкото въ Австрия.

На другия день, събудили се доста късно, почваме обиколкитѣ. Нашата група е съвсемъ разформирована и трѣбва всѣки по отдѣлно да разглежда това, което иска. Мюнхенъ, градъ на прочутото пиво, ни поглъща въ своя делниченъ шумъ! Ние сме трима и сговора ни е ненарушимъ. Посещаваме Кайзеръ Лудвигъ съ плацъ на който има хубавъ паметникъ и излизаме до изложението, което ще разгледаме утре. Качваме се въ монумента Бавария, построенъ за 10 г. (1843—53) отъ Лудвигъ Баварски „за славата и величието на Бавария". Той представлява жена държаща венецъ и до нея лъвъ. Въ тѣлото на жената се вие стълба 125 стжпала посредствомъ 8 спирали ни отвеждатъ въ главата, гдѣто има кресла за 8, а могатъ да се събератъ и 12—14 души. Отъ тукъ се вижда цѣлия градъ. Слизаме удивени.

Тукъ църквитѣ сж все старинни и въ готически стилъ. Влизаме въ „Св. Павелъ". Подкованитѣ обувки глухо отекватъ. Нѣколкото молещи извръщатъ глави.

(Следва).